

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 484

гр. София, 16.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Аделина Иванова
Доротея Кехайова

като разгледа докладваното от Аделина Иванова Въззивно частно наказателно дело № 20231100600824 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.243 ал.8 НПК.

Предмет на въззивна проверка е определение № 3769/08.12.2022г., постановено по ЧНД № 15432/22г. по описа на СРС, с което определение е оставена без разглеждане жалбата на Г.Г. против Постановление на СРП от 17.11.22г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 3М15253/22г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр.№ 35876/22г. на СРП. В своите мотиви първостепенният съд е изложил подробни аргументи за липса на активна процесуална легитимация от страна на Г.Г. за обжалване на проверяваното Постановление, изхождайки от формалния характер на разследваното престъпление по чл.291 НК и липсата на качеството на пострадал за настоящия частен жалбоподател.

Срещу определението на СРС е постъпила частна жалба от адв.М.С., представител на Г.Г., в която жалба са развити доводи за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, претендира се неговата отмяна и постановяване на определение, с което въззивната инстанция да отмени Постановлението на СРП и да разпорежи продължаване на действията по разследването. Основният отразен в частната жалба довод се изразява в това, че лицето Г.Г. притежава качеството на пострадал и в тази вр. е описана фактологията относно разгледан по съдебен ред определен установителен граждански иск, като на тази база се навеждат аргументи за реализирано длъжностно престъпление и за престъпление измама.

Съдът, след като се запозна с изложените в частната жалба доводи и след като прецени материалите по делото, намира за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл.243 ал.7 НПК и срещу съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна

В контекста на горното и от фактическа страна СГС съобрази факта на образуване на

ДП с нарочно Постановление на СРП от 05.09.2022г. и на база подаден от лицето Г.Г. сигнал, възприет за законен повод по см. на чл.208 т.1 НПК. Предмет на разследване по образуваното ДП е престъпление по чл.291 НК (а не престъплението измама, за което в процесната жалба се претендира наличие на качеството на пострадад за Г.Г.).В случая наказателното производство е прекратено на осн. чл.243 ал.1 т.1 вр.чл.24 ал.1 т.1 НПК, а именно поради това, че реализираното деяние (по изготвяне на експертно заключение) не съставлява престъпление по чл.291 НК или друго престъпление от общ характер.

При горните фактически данни въззивният съд приема за правилни изложените от СРС в проверяваното определение правни изводи.

В изпълнение на своите законови правомощия и в рамките на производството по чл.243 ал.5 и сл.НПК правилно основният съд е приел, че на първо място дължи преценка за процесуалната допустимост на депозираната пред него жалба, като горната преценка предхожда тази по същество на процесния спор.

В рамките именно на преценката за процесуална допустимост СРС е посочил, че деянието по чл.291 НК е за престъпление на формално извършване, с обект на увреждане или засягане на обществени отношения, свързани с правосъдието. Съставомерните елементи за престъплението от обективна страна не включват конкретни вредни последици, относими към определено лице, включая и лицето, подало сигнала.

Както правилно е посочил СРС, нормата на чл.74 НПК дава правните характеристики на фигурата на пострадалия и съобразно законовия регламент, се изисква настъпването на определени имуществени или неимуществени вреди за конкретно лице, а такива не са включени от обективна страна за престъплението по чл.291 НК, респ. лицето Г.Г. не притежава качеството на пострадад и поради това, е изключен от кръга лица по чл.243 ал.4 НПК, притежаващи активна легитимация и право да обжалват прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство.Абсолютно идентично становище е застъпено и в Решение № 1081 от 21.02.2006г. на ВКС по н.д.№ 573/2005г., III н.о.В това решение и доразвивайки горната теза изрично се сочи, че дори и при формалните престъпления, каквото е и процесното, по начало предпоставят увреждане или застрашаване на обществени отношения на по-широк кръг правни субекти или на обществото като цяло, а не на отделно лице - пострадад, което обективно да се конституира като частен обвинител или граждански ищец, каквато възможност е налице при резултатните престъпления. Т.е. подалото сигнала лице Г.Г. може да се третира за пострададо такова, но не самостоятелно и като отделно лице, а само и единствено като част от обществото и обективен израз на горното е възприемането на неговия писмен сигнал за законен повод по см. на чл.208 т.1 НПК за образуване на наказателното производство Във всеки един обаче последващ момент от развитие на наказателното производство той не разполага със самостоятелни права, относими към контрола за законосъобразност на постановяваните актове.

В конкретния случай правилно е преценено от СРС, че настоящият частен жалбоподател не притежава качеството на пострадад от престъплението по чл.291 НК и поради това, не разполага с правото да обжалва Постановлението на СРП.

Водим от горното, СГС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 3769/08.12.2022г., постановено по ЧНД № 15432/22г. по описа на СРС .

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____